

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 15/2026
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Поповића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал ПОИ – По1 6/17 од 31.12.2025. године и ПОИ – По1 6/17 – Кв-По1 бр.111/26 од 12.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Поповића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал ПОИ – По1 6/17 од 31.12.2025. године и Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал ПОИ – По1 6/17 – Кв-По1 бр.111/26 од 12.02.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал ПОИ По1 6/17 од 31.12.2025. године, остављено је на снази решење Вишег суда у Београду - Посебно одељење ПОИ По1 6/17 од 08.01.2018. године којим је од ББ, ЈМБГ ..., од оца ВВ и мајке ГГ, рођеног ...1952. године у ..., са пребивалиштем у ..., у улици ... број .. и од Привредног друштва „Тргопроект“ АД Краљево, МБ ..., ПИБ ..., са седиштем у Краљеву, Аеродромски пут број 46, привремено одузето потраживање које према њима има АА, ЈМБГ ..., од оца ДД и мајке ЂЂ, рођене ..., рођеног ...1957. године у месту ..., Република Хрватска, држављанина Републике Србије и Републике Хрватске, са пребивалиштем у ..., у ... улици број .. и то: новца у износу од 174.734.537,33 динара, који представља вредност акција утврђену Планом реорганизације ПД „Јединство“ АД Гајдобра у стечају, и то 262.637 акција издаваоца „Јединство“ АД Гајдобра, који се воде на акционара „Конзорцијум“ из Бачке Тополе, улица Вирага Блажа број 12, ЈМБ К ... и 23.454 акције издаваоца „Јединство“ АД Гајдобра, који се воде на акционара „Јединство“ АД Гајдобра из Гајдобре, ул. Железничка број 14, ЈМБ ..., а које акције су биле у власништву

АА и које су привремено одузете решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења ПОИ – По1 18/10 од 11.03.2010. године. Истим решењем ББ и ПД „Тргопроект“ АД Краљево, као солидарним дужницима је забрањено да изврше уплату наведеног потраживања АА, те су обавезани да овај износ уместо АА, уплате на име Дирекције за управљање одузетом имовином број 840-1013804-54. Истовремено је одређено да привремено одузимање имовине може трајати најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим да је суд дужан да најмање једном годишње преиспита одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела до подношења захтева за трајно одузимање имовине и да ће привремено одузетом имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал ПОИ – По1 6/17 - Кв - По1 111/26 од 12.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА од 19.01.2026. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељење за организовани криминал ПОИ По1 6/17 од 31.12.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Илија Поповић, због повреда закона из члана 482 став 1., 485 став 4 у вези члана 441. став 3. ЗКП, члана 485. став 1. тачка 1) и члана 540. ЗКП, те члана 3 став 1. тачка 4) и 8) и члана 4. став 1. и 2, те члана 28. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, члана 294. став 1. тачка 3. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 167. став 1. Закона о стечају, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и утврди да је нижестепеним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног, и и првостепеном и другостепеном суду наложи приспитување донетих одлука у смислу истакнутих навода захтева.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Поповића је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно

другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Указујући на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, у вези са чланом 3 став 1. тачка 4) и 8), члана 4. став 1. и 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да окривљени никада није био, нити је, акционар привредног друштва „Јединство“ АД Гајдобра, у стечају, а сада „Јединство“ ДОО Гајдобра, нити је икада био уписан у Централни регистар хартија од вредности, те да износ акција које се сматра потраживањем окривљеног према привредном друштву и акционарима, нема никакве везе са имовином друштва, да се ББ и „Тргопроект“ АД Краљево, којима је забрањено да исплате наведена потраживања окривљеном, не сматрају лицима из члана 3. став 1. тачка 4) и 8) Закона о одузимању имовине, као и да је потраживање окривљеног утврђено Планом реорганизације, који представља извршну исправу у смислу одредби Закона о стечају, при чему окривљени истиче своја потраживања која су вишеструко нижа од вредности акција, чије наводно потраживање окривљени тражи.

Врховни суд налази да бранилац окривљеног АА, иако се у захтеву формално позива на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, изнетим наводима оспорава чињенична утврђења из првобитно донете одлуке о привременом одузимању имовине од трећих лица у вези са власништвом над предметним акцијама и износи сопствено виђење оцене доказа, а у вези са тим изводи свој закључак да је у конкретном случају суд био дужан да испита основаност и законитост правноснажне одлуке о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те оспорава оцену суда да од трећег лица, физичког и правног, треба привремено одузети потраживање које према њима има окривљени, и на тај начин побијане правноснажне одлуке побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440 ЗКП.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева, истиче и повреду одредаба члана 294. став 1. тачка 3. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 167. став 1. Закона о стечају.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, односно повреде члана 440. ЗКП, као ни због повреде члана 294. став 1. тачка 3. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 167. став 1. Закона о стечају, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су побијаним правноснажним решењима повређени члан 16. и члан 58. Устава Републике Србије и члан 1. Протокола 1. Европске конвенције о људским правима и основним слободама и члан 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) у вези члана 485. став 4. и 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић